

MINA LÄHEN...

RÄÄGI KELLELEGI JEESUSEST

AUTOR: BETH THOMAS

ILLUSTRATSIOONID: MUGI KINOSHITA

Tunnistamine on eriline viis, kuidas me räägime Jeesuse armastusest teistele. See tähendab, et me räägime inimestele, mida Jumal on meie heaks teinud, ja näitame Tema armastust oma tegudega. Tunnistaja on Jeesuse sõnumitooja, kes levitab head sõnumit, kuhu iganes ta ka ei läheks! Nii nagu sa vaimustus, kui räägid oma sõpradele mõnest lõbusast mängust või oma lemmiktegevusest, on tunnistamine lugu Jeesusest ja sellest, kuidas Ta muudab meie elu.

Mõnikord tähendab tunnistamine seda, et oled lahke ja aitad abivajajat. Teinekord tähendab see, et oled piisavalt julge, et rääkida Jeesusest, isegi kui oled selle pärast veidi ärevil. Ükskõik kuidas sa seda ka ei teeks, Jumal saab kasutada sinu sõnu ja tegusid, et teisi puudutada. Piibel on täis lugusid inimestest, kes said Jumala armastuse ja väe tunnistajateks. Nad ei olnud täiuslikud, kuid nad usaldasid Jumalat ja muutsid teiste elu.

Selle nädala jooksul uurime seitset lugu Piibli tegelaste kohta, kellest said tunnistajad. Iga lugu on meeldetuletus, et olenemata vanusest saame rääkida Jumala armastusest ja avaldada niiviisi mõju!

TUNNISTUS ARMU KOHTA

SAKKEUS KOHTUB JEESUSEGA LUUKA 19:1-10

Sakkeus oli Jeeriko linna maksukoguja. Maksukogujad olid ebameeldivad, sest nad kogusid Rooma valitsuse jaoks raha ja võtsid mõnikord rohkem, kui nad pidid, ning jätsid ülejäänu endale. Sakkeus ei olnud erand. Kuigi ta oli rikas, ei olnud tal palju sõpru. Teda peeti ahneks ja ebaausaks.

Ühel päeval kuulis Sakkeus põnevaid uudiseid: kuulus õpetaja ja imetegija Jeesus tuleb Jeerikosse! Rahvamassid kogunesid Jeesust vaatama. Ka Sakkeus tahtis Teda näha, kuid oli üks probleem: ta oli väga lühike ja rahvahulk varjas tema vaadet. Ükskõik kui väga Sakkeus ka ei püüdnud, ei näinud ta midagi.

Sakkeus oli otsustanud Jeesust näha. Ta ei lasknud oma väikesel kasvul ega rahvahulgal end takistada. Ümberringi vaadates märkas ta tee ääres puud, millest Jeesus pidi mööda minema. Sakkeus ronis kiiresti puu otsa. Sealt oli tal suurepärane vaade enda all olevale teele.

Kui Jeesus läbi Jeeriko kõndis, jõudis Ta puu juurde, mille oksal istus Sakkeus. Kõigi üllatuseks Jeesus peatus, vaatas üles ja hüüdis: „Sakkeus, tule kohe alla. Ma pean täna sinu majja jääma.“ Sakkeus ei suutnud oma kõrvu uskuda! Kõigist inimestest selles rahvahulgas märkas Jeesus just teda. Miks peaks Jeesus tahtma veeta aega kellegi sellisega nagu

tema, mehega, keda kõik teised vältisid?

Sakkeus ronis rõõmsalt puu otsast alla ja võttis Jeesuse innukalt oma kodus vastu. Kuid mitte kõik ei olnud selle üle õnnelikud. Rahvas hakkas nurisema ja sosistama: „Miks veedab Jeesus aega sellise patusega nagu Sakkeus?“

Nende ühise aja jooksul koges Sakkeus Jeesuse headust ja armastust. Esimest korda tundis Sakkeus, et teda tõesti nähakse ja temast hoolitakse. See armastus muutis tema südant. Sakkeus tõusis püsti ja andis uskumatu lubaduse: „Vaata, Issand! Ma annan poole oma rahast vaestele ja kui ma olen kedagi petnud, siis maksan neljakordselt tagasi!“

Jeesus naeratas ja ütles: „Täna on sellesse majja tulnud pääste, sest ka see mees on Aabrahami poeg. Sest Inimese Poeg on tulnud otsima ja päästma kadunuid.“

Sellest päevast alates muutus Sakkeuse elu täielikult. Ta ei olnud enam see ahne ja üksildane mees, kes ta oli olnud. Selle asemel sai temast mees, kes jagas heldelt

ja armastas teisi, näidates, kui palju Jeesuse armastus oli teda muutnud.

Niisiis, esimene samm teistele tunnistamisel on meeles pidada, kui väga Jeesus sind armastab. Kui me tunneme Tema armastust, on seda armastust lihtsam teistega jagada. Mõelge sellele, kuidas Jeesus nägi Sakkeust, isegi kui kõik teised teda vältisid, ja kuidas see muutis Sakkeuse elu. Nii nagu Sakkeus, võime ka meie rääkida, kuidas Jeesus on meie elu muutnud!

MÕTTEAINEKS

Mida saame õppida sellest, kuidas Jeesus kohtles Sakkeust, selle kohta, kuidas meie peaksime teisi kohtlema?

KAASTUNDLIK TUNNISTAJA

ARMASTA OMA LIGIMEST NAGU ISEENNAST

LUUKA 10:30–37

Kord pöördus üks mees Jeesuse poole suure küsimusega: „Õpetaja, mida ma pean tegema, et pärida igavene elu?“ Jeesus vastas talle küsimusega: „Mis on kirjas seaduses? Kuidas sa seda loed?“ Mees vastas: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamest ja kogu oma hingest ja kogu oma jõust ja kogu oma meelest, ja armasta oma ligimest nagu iseennast.“ Jeesus ütles: „Sa vastasid õigesti. Tee seda, ja sa elad.“ Aga mees küsis end õigustada soovides: „Ja kes on minu ligimene?“

Vastuseks jutustas Jeesus ühe loo.

Üks mees oli teel Jeruusalemmast Jeerikosse, mis oli ohtlik teekond läbi kivise kõrbe, kus sageli tegutsesid röövlid. Kui ta seal kõndis, ründas teda grupp vargaid. Nad varastasid kõik, mis mehel oli, peksid teda ning jätsid haavatu ja liikumisvõimetuna teele lamama. Mees vajus hädasti abi.

Varsti tuli mööda teed üks preester. Preester töötas templis, juhtis jumalateenistust ja õpetas inimestele Jumala kohta. Tema kindlasti aitab! Aga kui preester vigastatud meest nägi, läks ta teisele poole teed ja kiirustas mööda, teeseldes, et ei märganud kannatanut. Võib-olla kartis ta, et röövlid on ikka veel lähedal, või ehk ei tahtnud ta oma käsi määrida. Mis

tahes põhjusel ta ka ei peatunud, otsustas ta edasi minna.

Hiljem tuli üks leviit. Leviidid töötasid samuti templis, aidates täita tähtsaid ülesandeid. Sarnaselt preestriga võis eeldada, et leviit pakub abi. Aga kui ta nägi seda lamavat meest, läks ka tema teisele poole ja kõndis edasi. Vigastatud mees jäi abitult üksi.

Lõpuks tuli üks samaarlane. Samaarlased ja juudid ei saanud omavahel läbi; tegelikult vältisid nad üksteist täielikult. Keegi ei oleks osanud arvata, et samaarlane aitab juudi meest, aga kui samaarlane vigastatud meest nägi, tundis ta sügavat kaastunnet. Ta ei mõelnud nende erinevustele ega võimalikule ohule. Selle asemel ta tegutses.

Samaarlane läks vigastatud mehe juurde ja puhastas õrnalt tema haavu õli ja veiniga, kasutades nakkuse vältimiseks seda, mis tal oli. Seejärel rebis ta riideribaid, et siduda mehe haavu. Pärast seda tõstis ta mehe oma eesli selga ja ise kõndis kõrval, kuni nad jõudsid ühe võõrastemaja juurde. Samaarlane jäi mehe juurde kogu ööks, hoolitsedes tema eest.

Järgmisel päeval andis samaarlane võõrastemaja omanikule piisavalt raha, et katta mitme päeva kulud. Ta ütles: „Hoolitse tema eest. Kui sa kulutad rohkem, siis tasun sulle, kui ma tagasi tulen.“

Kui Jeesus oli jutu lõpetanud, küsis Ta teda küsitlenud mehelt: „Mis sa arvad, kes neist kolmest oli selle mehe ligimene?“ Mees vastas: „See, kes näitas üles halastust.“ Jeesus ütles: „Mine ja tee samamoodi.“

Halastaja samaarlane ei lasknud oma hirmul ega eelarvamustel abivajaja aitamist takistada. Ka sina saad olla nagu samaarlane! Olgu see siis oma mänguasjade jagamine, kellegi kaasamine, kes tunneb end kõrvalejäetuna, või lahke sõna, väikesed heateod või- vad paljugi muuta. Kui aidad teisi, peegeldad Jumala armastust ja tood valgust Tema maailma – see ongi tunnistamine!

 MÕTTEAINEKS

**Kes on sinu ligimene,
keda saad aidata, isegi kui
ta tundub sinust erinev?**

Hele SÄRA

LAHKUSEGA TUNNISTAMINE

2. KUNINGATE 5:1-17

Kaua aega tagasi elas üks noor tüdruk. Tal oli koos oma perega lihtne ja rahulik elu. Kuid ühel päeval juhtus midagi kohutavat. Võõra riigi sõdurid tulid ja viisid ta ära. Nad viisid ta teisele maale ja panid ta tööle Naamani-nimelise võimsa mehe naise teenijaks.

Naaman oli sõjaväe juht. Ta oli tugev ja lugupeetud mees, kuid tal oli tõsine probleem: tal oli pidalitõbi, kohutav nahahaigus. Naamani nahk oli kaetud haavanditega ja millestki, mida arstid proovisid, ei olnud abi. Tema naine oli väga mures ja kõik teised olid samuti mures.

Kuigi väike teenijatüdruk oli kodust kaugel, ei unustanud ta Jumalat. Ta mäletas lugusid, mida vanemad Jumala armastusest ja jõust rääkisid. Ühel päeval nägi tüdruk, kui kurb Naamani naine oma mehe haiguse pärast oli.

„Ma tean kedagi, kes saab teda aidata,“ ütles väike teenija vaikselt. Naamani naine vaatas teda üllatunult. „Kes?“ küsis ta. „Iisraelis on üks prohvet nimega Eliisa,“ ütles tüdruk. „Ta teenib tõelist Jumalat ja ma tean, et ta võib Naamani terveks teha.“

Naamani naine kiirustas sellest oma mehele rääkima. Naaman ei olnud kindel, kuid ta oli valmis kõike proovima. Ta pani kokku mõned kingitused ja läks Iisraeli, et see prohvet üles otsida. Pärast pikka teekonda jõudis Naaman Eliisa majja, kuid Eliisa ei tulnud teda isegi mitte vaatama. Selle

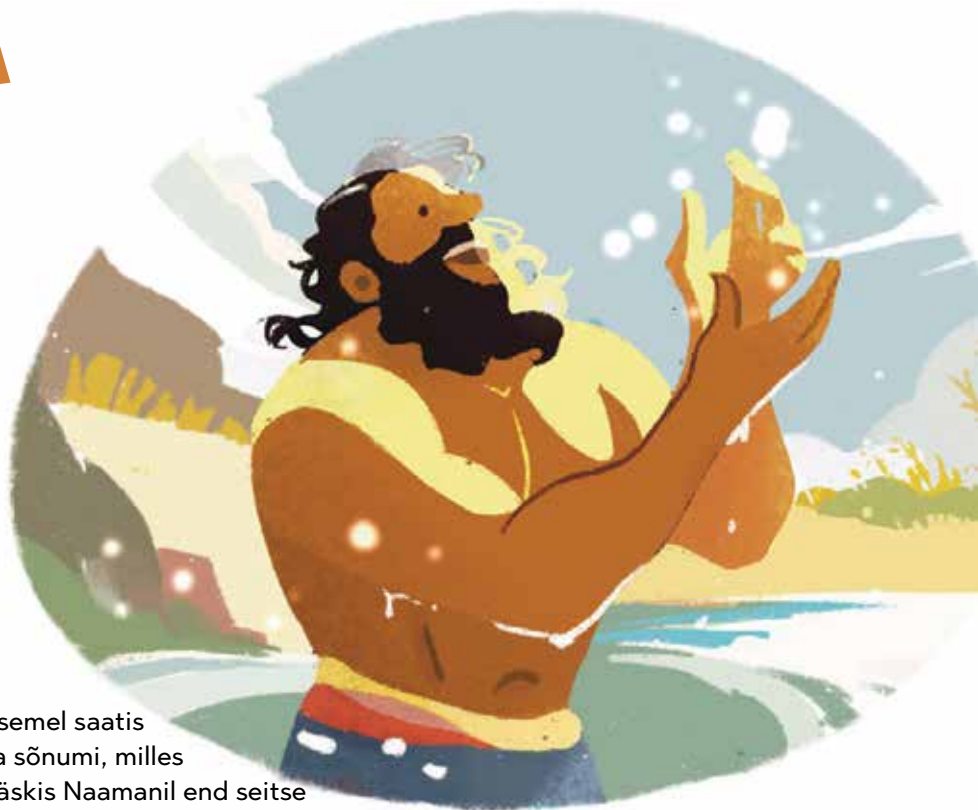
asemel saatis ta sõnumi, milles käskis Naamanil end seitse korda Jordani jões pesta.

Naaman oli šokeeritud. „Mis tervendamine see on?“ nurises ta. „Ma arvasin, et prohvet tuleb välja, lehvitab mulle käega ja ma saan terveks. Minu kodumaa jõed on paremad kui Jordani jõgi!“

Naaman oli vihane ja valmis lahkuma, kuid tema sulased rääkisid temaga kannatlikult. „Härra, kui prohvet oleks palunud teil midagi rasket teha, kas te siis oleksite seda teinud? Miks mitte proovida seda lihtsat asja?“

Naaman mõtles ja otsustas kuulutada. Ta läks Jordani jõe äärde ja kastis end vette üks, kaks, kolm... seitse korda. Kui ta veest välja tuli, juhtus midagi hämmastavat: tema nahk oli puhas! Haavad olid kadunud ja nahk oli pehme ja sile.

Naaman oli nii õnnelik. Ta teadis, et see ei olnud vesi, mis teda tervendas – see oli Jumal. Ta läks tagasi Eliisa juurde ja ütles: „Nüüd ma tean, et kogu maailmas ei ole muud Jumalat kui Iisraeli Jumal.“

Sellest päevast alates lubas Naaman kummardada ainult Jumalat.

Tüdruk oli nii rõõmus, kui kuulis, et Naaman oli terveks saanud. Kuigi ta oli vaid noor tüdruk, kaugel oma kodust, kasutas Jumal teda selleks, et muuta Naamani elu.

Nagu see väike teenija, ei pruugi sa alati teada, miks midagi juhtub, või mõista raskeid aegu, aga Jumal saab kasutada sinu kogemust teiste aitamiseks!

MÖTTEAINEKS

Kas oled kunagi tundnud, et oled millegi muutmiseks liiga väike või noor? Mis sa arvad, miks väike teenija ei andnud alla, kuigi ta oli kodust kaugel ja raskes olukorras?

TUNNISTUS AUGUST

VAPPER ELU JUMALALE

TAANIELI 6:1-23

Taaniel oli Jumala ustav sulane, kes elas võõras riigis kuningas Daarjavesse võimu all. Kuigi Taaniel oli kodust kaugel, jäi ta Jumala lähedale. Ta palvetas kolm korda päevas, tänas ja ülistas Jumalat Tema headuse eest. Taanieli ustavus tõi talle suurt austust ja kuningas nimetas ta üheks kuningriigi tippametnikuks. Kuid mitte kõik ei olnud selle üle õnnelikud.

Teised ametnikud ja nõunikud muutusid Taanieli suhtes armukadedaks. Nad tahtsid leida viisi, kuidas temast lahti saada, kuid Taaniel oli aus ja usaldusväärne ning nad ei suutnud temas midagi halba leida. Lõpuks mõistsid nad, et ainus viis Taaniel lõksu ajada on tema usk. Nad mõtlesid välja plaani ja läksid kuninga juurde ettepanekuga. „Oo, kuningas Daarjaves, meie arvates peaksid sa andma välja seaduse, mis ütleb, et järgmise kolmekümne päeva jooksul ei tohi keegi palvetada ühegi jumala või inimese poole peale sinu. Kui keegi seda ei järgi, tuleks ta visata lõvide auku.“

Kuningas, kes ei teadnud nende tõelisi kavatsusi, nõustus ja kirjutas seadusele alla. Vastavalt tavale ei saanud seadust pärast selle allkirjastamist enam muuta. Kadedad ametnikud olid rahul, sest nad teadsid, et Taaniel jätkab Jumala poole palvetamist, ükskõik mis ka ei juhtuks.

Kui Taaniel uuest seadusest kuulis, ei sattunud ta paanikasse. Selle asemel läks ta oma tuppa, avas aknad, mis olid suunatud

Jeruusalemma poole, ja põlvitas, et palvetada, nagu ta alati tegi. Ta tänas Jumalat ja palus Tema abi. Ametnikud jälgisid ja teatasid temast kiiresti kuningale.

Kuningas Daarjavesse süda oli seda uudist kuuldes murtud. Ta austas Taanieli ega tahtnud teda karistada, kuid seadust ei saanud tühistada. Vastumeelselt andis kuningas käsu, et Taaniel visataks lõvide auku. „Sinu Jumal, keda sa nii ustavalt teenid, päästku sind,“ ütles kuningas, kui Taaniel kinni pandi.

Sel ööl ei saanud kuningas süüa ega magada. Ta muretses Taanieli pärast ja lootis, et tema Jumal päästab ta. Vahepeal aga juhtus lõvide augus midagi ime-list. Jumal saatis ingli, kes sulges lõvide suu. Näljased lõvid ei puutunud Taanieli üldse! Ta veetis lõvidega terve öö turvaliselt ja vigastusteta.

Koidu esimesel tunnil kiirustas kuningas lõvide augu juurde. „Taaniel, elava Jumala sulane,“ hüüdis ta, „kas sinu Jumal on suutnud sind lõvide eest päästa?“

Vastuseks kõlas Taanieli tugev ja selge hääl. „Oo kuningas, elav igavesti! Minu Jumal saatis oma ingli ja ta sulges lõvide suu. Nad ei teinud mulle viga, sest mind leiti Tema silmis süütu olevat. Ma ei

ole ka sinu ees, kuningas, midagi halba teinud.“

Kuningas rõõmustas ja käskis Taanieli välja tuua. Tal ei olnud kriimugi, sest ta oli usaldanud Jumalat. Seejärel andis kuningas välja uue määruse, milles kuulutas, et kõik peavad austama Taanieli Jumalat, sest Tema on tõeline ja elav Jumal, kes päästab. Taanieli vankumatu usk oli tunnistuseks kuningale, kelle heaks ta töötas!

MÖTTEAINEKS

Mida võis Taaniel tunda, kui ta lõvide auku visati? Mis andis talle julgust Jumalat usaldada?

ARMASTADA TEISI NAGU JEEBUS

JEEBUS TERVISTAB PIDALITÕBISE

MARKUSE 1:40–45

Kui Jeesus linnast linna rändas õpetades ja tervendades linnast linna, astus ühel päeval Tema juurde pidalitõbine mees. See oli tõsine haigus, mis tekitas nahale valusaid haavu ja sundis teisi inimesi haigestunutest eemale hoiduma. Jeesuse ajal saadeti pidalitõbised sageli oma perest ja sõpradest eemale, sest kõik kartsid nakatumist. Nad olid üksildased ja neid koheldi tõrjututena.

Mees, kes vajas meeleheitlikult abi, põlvitas Jeesuse ees ja palus: „Kui sa tahad, siis sa võid mind puhtaks teha.“ Tema lootusrikas ja hirmunud hää väris. Ta oli kuulnud Jeesusest – kuidas Ta tegi imesid ja aitas abivajajaid. See võis olla tema ainus võimalus terveks saada.

Jeesus vaatas meest kaastundlikult. Ta ei näinud mitte ainult haigust, vaid ka üksindust ja valu, mida mees oma südames kandis. Kui teised vältisid pidalitõvega inimest, siis Jeesus tegi midagi ootamatut. Ta sirutas käe ja puudutas meest. „Ma olen nõus,“ ütles Jeesus õrnalt. „Saa puhtaks!“

Mehe nahk muutus kohe siledaks ja terveks. Tema haavandid kadusid ja ta paranes täielikult. Kujutage ette tema rõõmu, kui ta vaatas oma käsi, mõistes, et ta ei ole enam haige! Mehe südamest voolas tänulikkus ja hämmastus.

Pidalitõbiste puudutamine oli tol ajal ennekuulmatu. See ei olnud ohtlik mitte ainult haiguse tõttu, see oli ka tolleaegsete ühiskondlike reeglite rikkumine. Ent Jeesus ei lasknud hirmul ja reeglitel end armastuse näitamiselt takistada. Meest puudutades ei tervendanud Jeesus mitte ainult tema keha, vaid tuletas talle ka meelde, et ta on väärtuslik ja armastatud.

Pärast tervendamist andis Jeesus mehele konkreetsed juhised. „Ära räägi sellest kellelegi,“ ütles Ta. „Selle asemel mine preestri juurde ja näita talle, et sa oled terveks saanud. Too tunnistuseks oma tervenemise kohta ohvreid, mida Mooses käskis.“ See oli oluline samm, sest tol ajal pidi preester kinnitama, et

MÖTTEAINEKS

Mis sa arvad, miks ei suutnud mees oma tervenemist saladuses hoida? Kuidas sa end tunnend, kui sul on põnev või hea uudis, mida tahaksid teistega jagada?

keegi on tervenenu, enne kui ta võis taas teiste sekka tulla.

Kuid mehe rõõm oli nii ülevoolav, et ta ei suutnud seda uudist enda teada hoida. Ta rääkis kõigile, keda kohtas, sellest, mida Jeesus oli tema heaks teinud. Peagi tulid inimesed kõikjalt otsima Jeesust, lootes näha imet ja kuulda Tema õpetusi.

See lugu annab meile võimsa õppetunni armastusest ja headusest. Jeesus ei tervendanud mitte ainult mehe haigust; Ta kohtles teda väärikalt ja kaastundlikult, teised seda ei teinud. Samamoodi saame meie armastada teisi, nagu Jeesus seda teeb. Mõnikord võivad inimesed tunda end üksildase, kõrvalejäätu või teistsugusena. Nad võivad istuda lõunasöögi ajal üksi või ei ole neil kedagi, kellega koos mängida. Mida saad sina teha, et neile armastust näidata? Sa võid neid kutsuda oma mänguga liituma, öelda lahke sõna või lihtsalt naeratada ja öelda tere. Väikesed teod võivad palju muuta. Nii nagu Jeesuse puudutus tõi tervistamise ja lootuse, võib sinu headus tekitada teistes tunde, et neid väärtustatakse ja armastatakse. Pea meeles, et teiste armastamine tähendab, et kohtleme kõiki kaastunde ja hoolivusega, ükskõik kes nad ka ei oleks.

TUNNISTAJA, KES SUUTIS VAIKIDA!

PEETRUS JA JOHANNES RÄÄGIVAD JEESUSEST

APOSTLITE TEOD 4:1-20

Pärast seda, kui Jeesus oli surnuist üles tõusnud, täitsid Peetrust ja Johannest suur rõõm ja soov rääkida sellest rõõmusõnumist kõigile. Nad käisid linnast linna ning kuulutasid julgelt, et Jeesus on elus, ja pakkusid andestust ja lootust kõigile, kes Temasse uskusid. Paljud inimesed kuulasid ja otsustasid nende sõnumi tõttu Jeesuse järgijateks hakata.

Ühel päeval tervendasid Peetrus ja Johannes mehe, kes oli sünnist saadik jalutu. Mees oli ülimalt rõõmus ja hakkas kõndima, hüppama ja Jumalat ülistama. See imeline tervenemine tõmbas ligi suure rahvahulga. Peetrus kasutas võimalust, et selgitada, et see ei olnud mitte nende enda vägi, tänu millele mees terveks sai, vaid surnuist üles tõusnud Jeesuse Kristuse vägi.

Usujuhid ei olnud aga sellega, mida Peetrus ja Johannes tegid, rahul. Nad olid ärritunud, sest inimesed hakkasid Jeesusesse uskuma, ja nad tundsid, et nende autoriteet on kahtluse alla seatud. Need juhid lasid Peetruse ja Johannese arreteerida ja tuua Suurkohtu ette. Nõukogu küsis neilt karmilt: „Missuguse väega või millise nime abil te olete seda teinud?“

Peetrus, täis Püha Vaimu, vastas julgelt: „See mees seisab tervena Jeesuse Kristuse nimes, kes on

Naatsaretist, kelle te risti lõite, kuid kelle Jumal on surnuist üles äratanud. Jeesus on see kivi, mille teie, ehitajad, hülgasite ja millest on saanud nurgakivi. Kelleski teises ei ole päästet, sest taeva all ei ole ühtegi teist nime, milles meid päästetaks.“

Peetruse ja Johannese julgus pani rahva imestama. Nad teadsid, et need mehed olid tavalised harimatud kalurid, kuid ometi rääkisid nad suure enesekindluse ja tarkusega. Juhid mõistsid, et Peetrus ja Johannes olid olnud koos Jeesusega. Kuigi nad tahtsid neid karistada, ei saanud nad imet eitada, sest terveks saanud mees seisis otse nende ees. Nii hoia-tasid nad Peetrust ja Johannest, et nad lõpetaksid Jeesuse nimel rääkimise ja õpetamise.

Kuid Peetrus ja Johannes vastasid kindlalt: „Kumb on Jumala silmis õige: kuulata teid või Teda? Teie olge kohtumõistjad! Mis puutub meisse, siis me ei saa jätta rääkimata sellest, mida oleme näinud ja kuulnud.“

Juhid olid pettunud, kuid nad ei suutnud leida põhjust meeste vangistuses hoidmiseks ja lasid nad vabaks. Peetrus ja Johannes pöördusid kohe tagasi

Mida tähendab sinu arvates raskete otsuste tegemisel pigem Jumala kui inimeste kuulamine?

oma sõprade juurde ja rääkisid kõigest, mis oli juhtunud. Koos palusid nad veel rohkem julgust, et nad saaksid jätkata julgelt Jeesusest rääkimist.

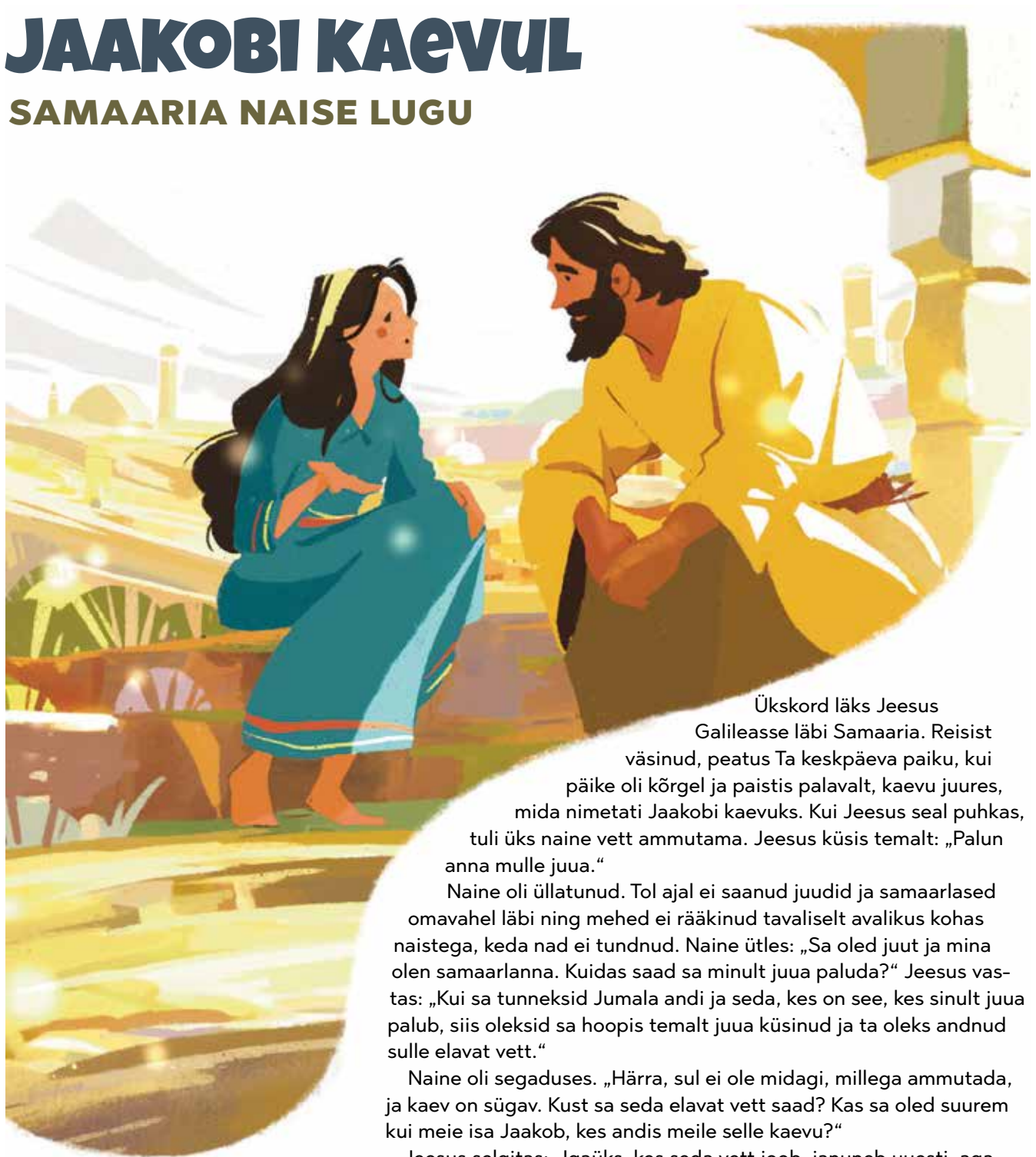
Vaatamata ohtudele, millega nad silmitsi seisis, jätkasid Peetrus ja Johannes rõõmusõnumi kuulutamist. Nad teadsid, et teistele Jeesusest rääkimine on palju tähtsam kui nende enda turvalisus. Nende julgus ja usk innustasid paljusid Jeesusesse uskuma.

Sa võid olla julge nagu Peetrus ja Johannes, kui Jeesusest räägid. Kohati võib see tunduda hirmutav, kuid pea meeles, et Jumal on sinuga, nii nagu Ta oli Peetruse ja Johannesega. Võid kutsuda sõbra kirikusse, rääkida lugu Jeesusest või lihtsalt selgitada, miks sa Teda armastad. Isegi väikesed julguse teod võivad kellegi elus palju muuta. Usalda, et Jumal annab sulle vajalikud sõnad ja julguse!

TUNNISTUS JAAKOBI KAEVUL

SAMAARIA NAISE LUGU

Ükskord läks Jeesus Galileasse läbi Samaaria. Reisist väsinud, peatus Ta keskpäeva paiku, kui päike oli kõrgel ja paistis palavalt, kaevu juures, mida nimetati Jaakobi kaevuks. Kui Jeesus seal puhkas, tuli üks naine vett ammutama. Jeesus küsis temalt: „Palun anna mulle juua.“

Naine oli üllatunud. Tol ajal ei saanud juudid ja samaarlased omavahel läbi ning mehed ei rääkinud tavaliselt avalikus kohas naistega, keda nad ei tundnud. Naine ütles: „Sa oled juut ja mina olen samaarlanna. Kuidas saad sa minult juua paluda?“ Jeesus vastas: „Kui sa tunneksid Jumala andi ja seda, kes on see, kes sinult juua palub, siis oleksid sa hoopis temalt juua küsinud ja ta oleks andnud sulle elavat vett.“

Naine oli segaduses. „Härra, sul ei ole midagi, millega ammutada, ja kaev on sügav. Kust sa seda elavat vett saad? Kas sa oled suurem kui meie isa Jaakob, kes andis meile selle kaevu?“

Jeesus selgitas: „Igaüks, kes seda vett joob, januneb uuesti, aga kes joob seda vett, mida mina talle annan, ei janune enam kunagi. Tõepoolest, vesi, mida ma annan, saab neis igavese elu allikaks.“

„Härra,“ ütles naine, „anna mulle seda vett, et ma ei tunneks janu ja ei peaks pidevalt siia vett ammutama tulema.“ Siis ütles Jeesus

JOHANNENE 4:1-42

talle midagi tähelepanuväärset. Ta ütles: „Mine, kutsu oma mees ja tule tagasi.“ Naine vastas: „Mul ei ole meest.“ Jeesus ütles: „Sul on õigus, kui ütled, et sul ei ole meest. Tegelikult on sul olnud viis meest ja see mees, kes sul nüüd on, ei ole sinu mees. See, mida sa ütlesid, on täiesti tõsi.“

Naine oli hämmastunud. „Härra, ma näen, et sa oled prohvet. Meie esivanemad kummardasid sellel mäel, aga teie, juudid, väidate, et koht, kus me peame kummardama, on Jeruusalemmas.“

Jeesus vastas: „Tuleb aeg, mil te ei kummarda Isa ei sellel mäel ega Jeruusalemmas. Tõelised kummardajad kummardavad Isa Vaimus ja tões, sest nemad on sellised kummardajad, keda Isa otsib.“

Naine ütles: „Ma tean, et Messias on tulemas. Kui Ta tuleb,

seletab Ta meile kõik ära.“ Siis teatas Jeesus: „Mina, see, kes sinuga räägib – mina olengi Messias.“

Naine oli nii elevil, et jättis oma veekannu maha ja jooksis tagasi linna. Ta ütles kõigile: „Tulge, vaadake meest, kes rääkis mulle kõik, mida ma kunagi tegin. Kas see võib olla Messias?“ Tema vaimustus oli nakkav ja paljud inimesed tulidki Jeesust vaatama. Nad kuulasid Teda ja uskusid Temasse naise tunnistuse tõttu. Nad kutsusid Jeesuse isegi enda juurde ja Ta jäi kaheks päevaks, õpetas linnas ning jagas rõõmusõnumit.

Jeesuse sõnade ja naise jutu tõttu uskusid veel paljud inimesed. Nad ütlesid naisele: „Me ei usu enam ainult sellepärast, mida sina ütlesid; nüüd oleme ise kuulnud ja teame, et see mees on tõesti maailma Päästja.“

Sellest rääkimine, mida Jeesus on sinu elus teinud, võib aidata teistel Temasse uskuda. Isegi kui sa arvad, et sinu lugu on väike, võib see palju muuta. Sa võid öelda selliseid asju nagu: „Jeesus aitas mind, kui ma olin hirmul“ või „Jeesus vastas mu palvetele“. Nii nagu samaaria naise lugu, võib sinugi lugu aidata teistel näha, kui imeline on Jeesus, nii et nad hakkavad Temasse uskuma.

**Kuidas oleksid sina
samaarlanna asemel
Jeesuse jutule kaevul
reageerinud?**

Lastejuttude autor Beth Thomas on ajakirja Adventist Review toimetaja assistent ja KidsView sisu toimetaja.

JOONISTA SÜGISSAADUSTELE TEINE POOL JA VÄRVI!

